

Луди деца 'и променвѣтъ.
 И то'а си многу грешна;
 И пакъ друго, майко, имашъ,
 Ти имаше многу стока,
 На сироматъ не да'аше,
 Сиромато не вѣрвеше.
 Елюмъ еденъ сиромашецъ
 Мошне многу ти додева,
 Що му даде поло'ина,
 Поло'ина конопно поясмо,
 И начасъ сѣ пишманъ стори; —
 „Що би ова я що сториѣъ,
 Сѣта стока ъ издадоѣъ
 По питачи, сиромаси!“
 И друго си майко грешна;
 Брашно назаемъ земаше,
 Кога назотъ го вращаше,
 Полу брашно, полу пепелъ,
 Така назотъ го вращаше.
 Кога сольца ми земаше,
 Полу песокъ ъ мешаше.
 И друго си майко грешна;
 Кога пиперъ да земаше,
 Чисто пиперъ не вращаше,
 Герамиди к' искѣршеше,
 Пиперъ ке го измешаше.
 Пакъ за тебе, майко, немаѣъ
 Да ми 'о'ишъ во рай-боже.“
 Мила майка му сѣ молитъ:
 „Сине Петре проща'ай ме
 Проща'ай ме, измоли ме!“ —
 Свѣти Петаръ сѣ помоли;
 Колку пойде край порти-те
 Край порти-те на причесна
 Райски порти с' затвори'е,

Пеколски-те с' отвориле.
 Петре'а-та грешна майка
 Си отиде въ пеколски-те.
 Пакъ сѣ молитъ свѣти Петаръ,
 Да откупитъ грешна майка.
 Ми сѣ згоди поясмо-то,
 Поясмо-то отъ коноп-та;
 Ъ го пуци на мила майка,
 Мила майка во пекол-отъ,
 Да ѣ майка куртулисатъ.
 Поясмо-то не фтасало,
 Си пресече русо перче,
 Поясмо-то го придало,
 Тук' да майка куртулисатъ.
 И го пуци на майка си.
 Колку майка сѣ фатила,
 Да излезитъ отъ пекол-отъ,
 Сѣ фати'е многу души
 За Петре'а мила майка,
 Отъ пекол-отъ да излеговѣтъ.
 Тая пакъ си не дотѣрпи:
 „Братете сѣ грешни души!
 Мене синъ ми ме изва'атъ;
 Я со мене не ве сака.“
 Уще реч-та не дорече,
 Ми сѣ скина поясмо-то;
 На дно въ пеколъ пропаднала;
 'Си-те души излего'е.
 Тога рече свѣти Петаръ:
 „А егиди мила майко!
 Како стори да си видишъ;
 Не сакаше рай да видишъ
 Рай да видишъ, рай да видишъ,
 Во пекол-отъ фодушчина.“